og i det mindste *en* kvinde fra noget uerstattelig. Vet De, at der ikke er den kvinde i verden, som ikke fortjener den lykke at bli gift?

— Eller ulykke? tillot jeg mig at bemerke.

— Bedre det, far, hadde jeg nær sagt, end dø som peppermø.

Efter en pause, hvori han nøie studerte mit ansigt, fortsatte han: — Det sjælelige slegtskap mellem mand og kvinde er et baand som binder fastere og roper sterkere end al verdens former og institutioner. Maaske har De endnu raad til at leve Deres liv for Dem selv, men der vil komme en tid, da en indre røst roper efter nyt liv, og De vil da bitterlig fortryde Deres lovpriste egoistiske ungkarletilværelse. — — Hjem? Hjem? Hvad for et Hjem? Tør De kalde en ungkarleleilighet for et hjem? Ah, — hvor De bedrager Dem selv! Der sitter De foran peisen i Deres ungkarlehjem, gnider Dem tilfreds i hænderne i det nedbrytende selvbedrag, at De er lykkelig i Deres ro og ensomhet. Ah —! Men sandheten, unge ven, den rene, ubesminkede sandhet er, at De er den mest ynkværdige skabning i verden. Ah —! Hvad er det De tænker paa, naar De en sen aften sitter foran kaminilden med Deres utslukte pipe, stirrende drømmende paa de smuldrende gløder? Paa Deres arbeide? Paa Deres lykkelige ungkarlestand? Bah! Nei, min herre, De maler fantasibilleder. Smaa fiolette og rosenrøde genrebilleder. De ser i gløderne en trofast kamerat, en kvinde, en hustru, der lægger en bløt arm om Deres skuldre, mens De smilende lytter til lyden av smaa, buttede føtter trippende fornøiet henover gulvteppet . . . og saa med ét føler De en kind mot Deres . . . og De vækkes op av drømmen med et ryk, et haardt ryk ind i den nøkne, tomme virkelighet.

Jeg kunde ikke si noget. Fandt ikke de rette ord. Han var likesom kommen mig saa underlig nær indpaa livet.

— Hvad kvinderne angaar, fortsatte han, saa er der kun yderst faa som har raad til ikke at gifte sig, og disse faa er genierne, . . . undtagelserne, som har skapt sig et berømt navn ved sin kunst, sin pen eller palet — —. Alle andre uten undtagelse skulde ta sig en mand. *Suffragette or not.**)

*) Stemmeretskvinde eller ikke Stemmeretskvinde.

40 Aars Dagen i Københavns Kredsen.

Skønt D. K.'s 40 Aars Jubilæum først skal *fejres* samtidig med Formandsmødet i det nye Aar, mindedes 40 Aars Dagen dog ved Københavns-Kredsens Møde den 15. December. Formanden, Fru Øjenlæge *Estrid Hein,* oplæste Lykønskningstelegrammer sendte fra *Aalborg* og *Nørresundby* Kredsene samt Fru *Elisa Petersen,* Næstved. Efter at Mr. *Horace Fletcher* havde holdt et meget interessant Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om »Børneforsorg i Ungarn«, afsluttede Fru *Mathilde Bajer* Aftenen med at fortælle Medlemmerne lidt om Dansk Kvindesamfunds Stiftelsesaar.

Hattenaale.

Stadigvæk ser man i Dagbladene, at der klages over de lange Hattenaales ubehagelige, ja farlige Naboskab i Sporvogne og Jernbanetog. Men det er saamænd ikke stort bedre, naar man er samlet til Møder eller i Kirken. Naar man skal ud og gaar lidt tæt op ad hinanden, staar man hvert Øjeblik i Fare for at faa saadan et langt Uhyre stukket ind i Øjet eller at blive kradset af dem. — Vilde det ikke være passende, om alle de, der ønsker at anses for Fremskridtskvinder, gik i Spidsen og satte Dupper paa vore Hattenaale? Det er kun en lille Reform, men en Reform, som i alt Fald Mændene vil skønne paa, og som vil bestyrke dem i Troen paa, at vi Kvinder ogsaa er en Slags Fornuftvæsener.

Altsaa ingen Fremskridtskvinder gaar herefter uden Dup paa sin Hattenaal.

Elise Møller Bjerre.

Camilla Collets Statue,

som fandtes gengivet i vort Nr. 20, og som har vakt saa megen Beundring, er hugget af Frk. A. Tønnesen, og ejes af Læseforening for Kvinder i Kristiania.